

זוהר היומי

זוהר שמות – דף צ"ג ע"ב

פרשת יתרו

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (צ"ג ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

ימים, כמה דכתיב, תקח לך, ברשותא דבר נש איהו.

תרגום לעברית

ובזה כתוב למען ייטב לך והארכת ימים. לא כתוב למען איטיב לך, אלא למען ייטב לך. ולא כתוב יאריכון ימיה, אלא והארכת ימים. למען ייטב לך - אותו המקום שמיטיב לכל, והוא העולם הגנוז והנסתר. והארכת ימים - כמו שכתוב תקח לך, זהו ברשותו של האדם.

טקסט הזוהר

ואי אזדמן ליה עובדא ויכוון ביה, זכאה איהו. ואף על גב דלא מכוין ביה, זכאה איהו, דעביד פקודא דמריה. אבל לא אתחשיב כמאן דעביד רעותא לשמה, ויכוין ביה, ברעותא דאסתכלותא ביקרא דמריה, כמאן דלא ידע למסבר סברא, דהא ברעותא תליא מלה לשמה. ובעובדא דלתתא לשמה, אסתלק עובדא לעילא, ואתתקן כדקא יאות.

ואם יִזְדַּמֵּן לוֹ מַעֲשֵׂה וִיכֹן בּוֹ, צָדִיק הוּא. וְאִם עַל גֵּב שְׂלֵא מִכֹּן בּוֹ, צָדִיק הוּא, שְׁעוֹשֶׂה מִצְוֹת אֲדוֹנָיו. אֲבָל לֹא נִחָשׁב כְּמִי שְׁעוֹשֶׂה רְצוֹנוֹ לְשִׁמְחָה, וִיכֹן בּוֹ בְּרָצוֹן שֶׁל הַסִּתְּפָלוּת בְּכַבּוּד רַבּוֹנוֹ, כְּמִי שְׂלֵא יוֹדֵעַ לְסַבֵּר סִבְרָא, שְׁהָרִי בְּרָצוֹן תְּלוֹי הַדְּבָר לְשִׁמּוֹ. וּבְמַעֲשֵׂה שְׁלִמְטָה לְשִׁמּוֹ, מִתְּעַלָּה הַמַּעֲשֵׂה לְמַעְלָה וּמִתְתַּקֵּן כְּרָאוֹי.

טקסט הזוהר

כְּגִוּוֹנָא דָא, בְּעוֹבְדָא דְגוּפָא, אֲתִתְקַן עוֹבְדָא דְנַפְשָׁא, בְּהֵהוּא רְעוּתָא. דְּהָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעֵי לְבָא, וְרְעוּתָא דְבֵר נָשׁ. וְאִפִּילוּ הָכִי, אִי לָאו תַּמָּן רְעוּתָא דְלִבָּא דְאִיהוּ עֲקָרָא דִּכְלָא, עַל דָּא צִלִּי דָּוִד וְאָמַר, (תהלים צ) וּמַעֲשֵׂה יְדִינּוֹ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וְגו'. דְּהָא לִית כָּל בֵּר נָשׁ חֲכִים, לְשׁוּאַה רְעוּתָא וְלִבָּא, לְתַקְנָא כָּלָא וְיַעֲבִיד עוֹבְדָא דְמִצְוָה. עַל דָּא צִלִּי צְלוּתָא דָא, וּמַעֲשֵׂה יְדִינּוֹ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ.

תרגום לעברית

כְּמוֹ זֶה בְּמַעֲשֵׂה שֶׁל הַגּוּף נִתְקַן מַעֲשֵׂה הַנֶּפֶשׁ בְּאוֹתוֹ הַרְצוֹן, שְׁהָרִי הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹצֶה אֶת הַלֵּב וְהַרְצוֹן שֶׁל הָאָדָם, וְאִפִּילוּ כֵּה, אִם אֵין שָׁם רְצוֹן שֶׁל הַלֵּב, שֶׁהוּא עֲקָר הַכֵּל, עַל זֶה הַתַּפְּלִל דָּוִד וְאָמַר, (תהלים צא) וּמַעֲשֵׂה יְדִינּוֹ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וְגו'. שְׁהָרִי אֵין כָּל אָדָם חָכָם לְשִׁים רְצוֹן וְלֵב לְתַקֵּן הַכֵּל וְיַעֲשֵׂה מַעֲשֵׂה שֶׁל מִצְוָה. עַל זֶה הַתַּפְּלִל תַּפְּלָה זו - וּמַעֲשֵׂה יְדִינּוֹ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ.

טקסט הזוהר

מֵאִי כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ. כּוֹנֵנָה, וְאֲתִקִּין תְּקוּנָה לְעִילָא כְּדָקָא יָאוּת. עָלֵינוּ, אִם עַל גֵּב דְּלִית אֲנִן יְדַעִי לְשׁוּאַה רְעוּתָא, אֲלָא עוֹבְדָא בְּלַחֲדוּי. מַעֲשֵׂה יְדִינּוֹ כּוֹנֵנָהוּ. לְמֵאן. לְהֵהוּא דִּרְגָא דְאַצְטְרִיךְ לְאֲתִתְקַנָּא. כּוֹנֵנָהוּ, בְּחִבּוּרָא חָדָא בְּאַבְהָו, לְמַהֲוִי מִתְתַּקְנָא בְּהוֹן, בְּהֵאִי עוֹבְדָא, כְּדָקָא יָאוּת.

מה זה כוונתה עלינו? כוונתה והתקן תקוונת למעלה כראוי. עלינו, אף על גב שאיננו יודעים לשם הרצון, אלא המעשה לבדו. מעשה ידינו כוונתה, למי? לאותה דרגה שצריך להתקן. כוונתה, את מי? בחבור אחד באבות, להיות מתקן בהם במעשה הזה כראוי.

טקסט הזוהר

השלמה מההשמטות (סימן ט זה נמצא בספר ישן)

גרסינן בזוהר, מאן דאחיד באורייתא, סמכא ליה ומחזקה ליה על ירכוי, דלא יסטי לימינא ולשמאלא. זכאין אינון ישראל דקודשא בריך הוא יהב לון אורייתא לגלגא לון רזין עלאין. עלייהו כתיב (דברים ד') ואתם הדבקים ביי' אלהיכם וגו'.

תרגום לעברית

גורסים בזוהר, מי שאחוז בתורה, סומכת אותו ומחזיקה אותו על ירכו שלא יטה לימין ולשמאל. אשריהם ישראל שהקדוש ברוך הוא נתן להם תורה לגלות להם סודות עליונים, עליהם כתוב (דברים ד) ואתם הדבקים ביה' אלהיכם וגו'.

טקסט הזוהר

ותא חזי, כד יהיב קודשא בריך הוא אורייתא לישראל רשים לה ברזא דשמא קדישא. אמר (שמות כ) אנכי יי' אלהיה, ברזא דחסד אברהם אחיד בה, ולקבליה מצות עשה ורזא דא תפקידתא קמיייתא דפקיד קודשא בריך הוא לאברהם, מצות עשה הוה. דכתיב (בראשית י"ב) לה לה מארצה ובגין כה חושפן מצות עשה רמ"ח כחשפן אברהם. (שמות ד') לא יהיה לה אלהים אחרים וגו' ברזא דגבורה דאחיד בה יצחק,

דְּכַל אֵינוֹן אֱלֹהִים אַחֲרִים וְאֵינוֹן סֶרְכִין מִמֶּנּוּ מִסְטֵרִיָּה יִנְקִין, וְכֵן עָשׂוּ וְכָל אֵינוֹן מִמֶּנּוּ דִּילִיָּה. דְּהָא יִצְחָק בְּמִצּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה אַחִיד. וְתַפְקִידְתָּא קִמְיִיתָא דִּילִיָּה, מִצּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה הָוָה, דְּכָתִיב (בְּרַאשִׁית כ' ו') אֶל תֵּרֶד מִצְרֵימָה.

תרגום לעברית

ובא ראה, כְּאֲשֶׁר נָתַן הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא תוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל, רָשָׁם אוֹתָהּ בְּסוּד הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ. אָמַר (שְׁמוֹת כ) אֲנֹכִי ה' אֱלֹהֶיךָ - בְּסוּד הַחֲסֵד שֶׁאַבְרָהָם אָחִיו בָּהּ, וּכְנֻגְדּוֹ מִצּוֹת עָשָׂה, וְסוּד זֶה הַצּוּרִי רִאשׁוֹן שֶׁצִּוָּה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת אַבְרָהָם, וּמִצּוֹת עָשָׂה הִיָּתָה, שְׁכָתוֹב (בְּרַאשִׁית יב) לֵךְ לְךָ מֵאֶרֶץ. וּמִשּׁוֹם כֵּךְ חֲשָׁבוֹן מִצּוֹת עָשָׂה רַמ"ח, כְּחֲשָׁבוֹן אַבְרָהָם. לֹא יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אַחֲרִים וְגו' (שְׁמוֹת כ) - בְּסוּד הַגְּבוּרָה שֶׁאָחִיו בָּהּ יִצְחָק, שְׁכָל אֵלֹהִים אַחֲרִים וְאֵלֹהִים הַשָּׁרִים הַמְּמַנִּים - מִצְדּוֹ יִנְקֶתָם, וְכֵן עָשׂוּ וְכָל אֵלֹהִים הַמְּמַנִּים שְׁלוֹ. שְׁהִרִי יִצְחָק אָחִיו בְּמִצּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה, וְהַצּוּרִי הָרִאשׁוֹן שְׁלוֹ מִצּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה הִיָּתָה, שְׁכָתוֹב (בְּרַאשִׁית כו) אֶל תֵּרֶד מִצְרֵימָה.

טקסט הזוהר

וּמִצּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה מִסְטֵרִא דְּדִינָא קָא אֲתִי, דְּהָא מַעֲנִישִׁין לִיה לְבַר נֶשׁ כִּד עֵבֶר עָלָה. וּבְגִין כֵּךְ חוֹשְׁבֵן מִצּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה בְּרִזָּא דְּדִרְגָּא דִּילִיָּה בְּרִזָּא דְּשִׁס"ה לְקַבֵּל יוֹמִין דְּשִׁמְשָׁא דְּנִהִיר מִסְטֵרִא דְּגְבוּרָה. הָדָא הוּא דְּכָתִיב (שׁוֹפְטִים ה) כִּצַּאת הַשֶּׁמֶשׁ בְּגְבוּרָתוֹ.

תרגום לעברית

וּמִצּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה מִצְד שֶׁל הַדִּין בָּאָה, שְׁהִרִי מַעֲנִישִׁים לוֹ לְבָן אָדָם כְּאֲשֶׁר עוֹבֵר עָלֶיהָ. וּמִשּׁוֹם כֵּךְ חֲשָׁבוֹן מִצּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה בְּסוּד שְׁדִרְגָּה שְׁלוֹ בְּסוּד שֶׁל שִׁס"ה, כְּנֻגְדּוֹ יְמוֹת הַחֲמָה שֶׁמֵּאִיר מִצְד הַגְּבוּרָה. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (שׁוֹפְטִים ה) כִּצַּאת הַשֶּׁמֶשׁ בְּגְבוּרָתוֹ.

לא תשא ברזא דגבור'ה, דתפארת דאקרי אמת ואיקרי בה יעקב שלימא ויניק תרין חולקין, מצות עשה ומצות לא תעשה. הדיא הוא דכתיב (בראשית כ"ה) ויעקב איש תם יושב אהלים. ועאל לכל סטרין לרחמי ולדינא, למצות לא תעשה ולמצות עשה. ואיקרי שלים בגין דשבועה משלמא אתיאי.

תרגום לעברית

לא תשא - בסוד הגבורה, שתפארת שנקרא אמת, ונקרא בה יעקב שלם ויונק שני חלקים - מצוות עשה ומצוות לא תעשה. זהו שכתוב (בראשית כה) ויעקב איש תם יושב אהלים. ועולה לכל הצדדים - לרחמים ולדין, למצוות לא תעשה ולמצוות עשה. ונקרא שלם משום ששבועה משלם באה.

טקסט הזוהר

ועל דא ברזא דעשה ולא תעשה. וכמה דאיהי לא תעשה כד איהי לשקרא הכי איהי מצות עשה כד איהי באמת. דכתיב (ירמיה ד') ונשבעת חי יי באמת במשפט ובצדקה וכתוב (דברים י) ובשמו תשבע. (שמות כ) זכור את יום השבת לקדשו, ברזא דברית, דהוא יסוד דאחיד ביה יוסף. ועל דא אקרי שבת, דהא יוסף כל אקרי, שבת נמי כ"ל דכל ענוגא ותפנוקא נפיק מניה לקיימא עלמין כלהון (כלהו). ועל דא שבתא כללא (כלל) דעשה ולא תעשה, בגין דיוסף נמי בוכרא דנטיל תרין חולקין.

תרגום לעברית

ועל זה בסוד של עשה ולא תעשה. וכמו שהיא לא תעשה כאשר היא לשקר, כך היא מצות עשה כאשר היא באמת, שכתוב (ירמיה ד) ונשבעת חי ה' באמת במשפט ובצדקה, וכתוב (דברים י) ובשמו תשבע. זכור את יום השבת לקדשו (שמות כ) - בסוד הברית, שהוא יסוד שאחוז בו יוסף. ועל זה נקרא שבת, שהרי יוסף נקרא כל,

שַׁבַּת גַּם כֵּן כ' ל', שָׁכַל עֲנַג וְתַפְנוּקִים יוֹצֵא מִמֶּנָּה לְקַיֵּם הָעוֹלָמוֹת כָּלָם (כָּלָם). וְעַל זֶה שַׁבַּת - כָּלָלוֹת (כָּלָל) שֶׁל עֲשֵׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה, מְשׁוּם שְׁיִוְסָף גַּם כֵּן בְּכוֹר שְׁנוּטֵל שְׁנֵי חֻלָּקִים.

טקסט הזוהר

תָּא חֲזִי בְּדִבְרוֹת מִשְׁנֵה תוֹרָה כְּתִיב (דְּבָרִים ט"ו) וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּמִצְרַיִם וַיִּפְדֶּךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ מִשָּׁם, הִכָּא אוֹלִיף לֹון אוֹרִייתָא רָזָא עֵילָאָה. דִּהָא הֵהוּא צְדִיקָא דְאִזְדָּבֵן חַיִּים לְעֵבְדָא בְּמִצְרַיִם וְאַחִילוּ (וּדְחִילוּ) לִיה, לְקַבְּלִיה אִיהוּ זְכוֹר אֵת יוֹם הַשַּׁבָּת.

תרגום לעברית

בֹּא וּרְאֵה, בַּעֲשֻׂרַת הַדְּבָרוֹת שֶׁבְּמִשְׁנֵה תוֹרָה כְּתוּב, (דְּבָרִים כד) וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּמִצְרַיִם וַיִּפְדֶּךָ ה' אֱלֹהֶיךָ מִשָּׁם. כָּאֵן מְלַמֶּדֶת אוֹתָנוּ הַתּוֹרָה סוּד עֲלִיוֹן, שְׁהָרִי הַצְדִּיק הֵהוּא שְׁנַמְכֵר חַי לְעֶבֶד בְּמִצְרַיִם וְחָלְלוּ (וִירָאוּ) אוֹתוֹ, לְעַמְּתוֹ הוּא זְכוֹר אֵת יוֹם הַשַּׁבָּת.

טקסט הזוהר

וּבְגִין כֹּךְ אָמַר לֹון קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל, בְּבָעוּ מִנְכוֹן הָווּ דְּכִירִין הֵהוּא צְדִיקָא דְאִזְדָּבֵן עַל יְדֵיכֹו וְהָיָה לְעֵבְדָא בְּמִצְרַיִם, וּבְהֵהוּא חוּכָה אֲתַגְזֹר עַלֵיכֹו לְאַשְׁתַּעֲבָדָא בְּכוֹ בְּמִצְרַיִם, וּלְכַפְּרָא הֵהוּא חוּכָה דְּזַבִּינְתוֹן לִיה. נָטְרוּ יוֹמָא דְשַׁבְּתָא וַיִּשְׁתַּבֵּי לְכוֹן, דִּהָא יוֹמָא דְשַׁבָּת לְקַבְּלִיה אִיהוּ, כְּדִאוּקִימָנָא בְּרָזָא דְמַהִימָנוּתָא.

תרגום לעברית

וּמְשׁוּם כֹּךְ אָמַר לָהֶם הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל: בְּבִקְשָׁה מִכֶּם הָיוּ זוֹכְרִים הַצְדִּיק הֵהוּא שְׁנַמְכֵר עַל יְדֵיכֶם וְהָיָה לְעֶבֶד בְּמִצְרַיִם, וּבְאוֹתוֹ הַחֲטָא נִגְזֹר עֲלֵיכֶם לְהַשְׁתַּעֲבָד בְּכֶם בְּמִצְרַיִם וּלְכַפֵּר הַחֲטָא הֵהוּא שְׁמַכְרְתֶּם אוֹתוֹ. שְׁמַרוּ אֵת יוֹם הַשַּׁבָּת וַיִּתְּכַפֵּר לָכֶם, שְׁהָרִי יוֹם הַשַּׁבָּת כְּנִגְדּוֹ הוּא, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוּ בְּסוּד הָאֱמוּנָה.

יומא קדמאָה לַקְבִּלְיָה דְּאַבְרָהָם, הָהוּא דְּכָתִיב (תהלים נ"ב) חֹסֶד אֵל כָּל הַיּוֹם. יוֹמָא תַנְיִנָא לַקְבִּלְיָה דִּיצְחָק, וּבְגִין כֶּךָ יְתִיב קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמִידָן עֲלֵמָא. יוֹמָא תְּלִיתָאָה לַקְבִּלְיָה דִּיעֶקֶב דְּאִיהוּ קוֹ אֲמָצְעִי, וּבְגִין כֶּךָ כְּתִיב בֵּיהּ בְּעוֹבְדָא דְּבְרָאשִׁית יְקוּוּ הַמִּים.

תרגום לעברית

יום ראשון כנגד אברהם, הוא שכתוב (תהלים נב) חסד אל כל היום. יום שני כנגד יצחק, ומשום כך יושב הקדוש ברוך הוא לדון העולם. יום שלישי כנגד יעקב, שהוא קו אמצעי, ומשום כך כתוב בו במעשה בראשית יקוו המים.

טקסט הזוהר

יומא רביעאָה לַקְבִּלְיָה דְּדָוִד, דְּכָתִיב בֵּיהּ (בראשית א) יְהִי מְאֹרֶת, מְאֹרֶת חֹסֶר דְּהָא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל לִית לָהּ נְהוּרָא מְדִילָהּ, אֶלָּא מָה דְּאֲתִיְהִיב לָהּ עַל יְדָא דְּצַדִּיק, הַכִּי נָמִי דָּוִד כְּתִיב בֵּיהּ עָנִי וְאַבְיוֹן, וְלִית חַיִּים אֶלָּא מָה דְּאֲתִיְהִיב לִיהּ מִיּוֹמֵי דְּאַדָּם קְדָמָאָה שְׁבַעִין שָׁנִין. יוֹמָא חֲמִישָׁאָה לַקְבִּלְיָה דְּמֹשֶׁה. יוֹמָא שְׁתִּיתָאָה לַקְבִּלְיָה דְּאַהֲרֹן. וְאַיְנוּן שֵׁשֶׁת יָמֵי בְּרָאשִׁית דְּלַעֲיֵלָא אֵינוּן דְּרַמְיּוֹן בְּקָרָא (דברי הימים א כ"ט) לָהּ יְיָ הַגְדוֹל'ה וְהַגְבוֹר'ה וְהַתְּפָאָר'ת וְהַנֶּצַח וְהַהו' דְּכִי כ'ל, וְאַיְנוּן חוֹלְקִיהוּן דְּצַדִּיקָיָא.

תרגום לעברית

יום רביעי כנגד דוד, שכתוב בו (בראשית א) יהי מארת, מארת חסר. שהרי כנסת ישראל אין לה אור משלה, אלא מה שנתן לה על ידי הצדיק, כך גם דוד כתוב בו עני ואביון, ואין חיים אלא מה שנתן לו מימיו של אדם הראשון שבעים שנה. יום חמישי כנגד משה. יום ששי כנגד אהרן, ואלו ששת ימי בראשית של מעלה הם שרמוזים בפסוק (דברי הימים א כט) לָהּ ה' הַגְדוֹל'ה וְהַגְבוֹר'ה וְהַתְּפָאָר'ת וְהַנֶּצַח וְהַהו' דְּכִי כ'ל, וְהֵם חֹלְקִיהֶם שֶׁל הַצַּדִּיקִים.

בְּרֹא דַּא הַגְדוּלָּה בְּרֹא דְאַבְרָהָם. הַגְבוּרָה בְּרֹא דְיִצְחָק וְהַתְּפָאָרָה בְּרֹא דְיַעֲקֹב.
הַנְּצִיחַ חוּלְקָא דְמִשָּׁה. הַהוּ"ד חוּלְקָא דְאַהֲרֹן. כִּי כ"ל (לְקַבֵּל) לְקַבְּלִיהָ חוּלְקָא דְיוֹסֵף.
הַמְּמַלְכָּה חוּלְקִיהָ דְדָוִד. וְיוֹסֵף שֶׁבֶת אֶקְרִי לְתַתָּא לְקַבֵּל צְדִיק חַי עַלְמִין, דְּאֶקְרִי שֶׁבֶת
לְעִילָא וּבִגְיִין כֶּךָ כְּתִיב (דְּבָרִים ה') עַל כֵּן צֻוֶּה יְיָ אֱלֹהֵיהָ.

תרגום לעברית

בסוד זה הגדול'ה בסוד של אברהם. הגבור'ה - בסוד של יצחק, והתפארת'ת - בסוד
של יעקב. הנצ'ח - חלקו של משה. ההו"ד - חלקו של אהרן. כי כ"ל - (כנגד) כנגדו
חלקו של יוסף. הממלכ'ה - חלקו של דוד. ויוסף נקרא שבת למטה, כנגד צדיק חי
העולמים שנקרא שבת למעלה, ומשום כך כתוב (דברים ה) על כן צוה ה' אלהיה.

טקסט הזוהר

תָּא חַיִּי, כִּד בָּעוּ יִשְׂרָאֵל לְמַכְבָּשׁ לְאַרְעָא דְכְּנָעַן אַקִּיפוּ לָהּ שִׁיתָא יוֹמִין. (זְמַנָּא) חֲדָא בְּכָל
יוֹמָא, לְקַבֵּל אֵינּוֹן זִכָּאִי קָשׁוּט דְּעַלְיָהוֹן מִתְקִיִּים עַלְמָא. וּבְיוֹמָא שְׁבִיעָאָה, שְׁבַע זְמַנִּין,
לְקַבֵּל יוֹמָא דְשַׁבְּתָא, דְּאִיהוּ לְקַבֵּל צְדִיק דְּאִיהוּ זֶן לָהּ וּמִקִּיִּים לָהּ דְּכְתִיב (מְשָׁלִי ט)
חֲצִבָּה עֲמוּדִיהָ שְׁבַעָה. וְכְתִיב (מְשָׁלִי י') וְצְדִיק יִסּוּד עוֹלָם, אִיהוּ יִסּוּדָא וְעִיקְרָא דְכָל
אֵינּוֹן זִכָּאִין. וְאִי לָאו זְכוּתָהוֹן דְּצְדִיקִיָּא, לָא הָווּ יְכָלִין לְמַכְבָּשָׁה. הֲדָא הוּא דְכְתִיב
(דְּבָרִים ט') לֹא בְּצַדִּיקָתָהּ וּבְיוֹשֶׁר לִבָּהּ וְגו' וּלְמַעַן הָקִים אֶת הַדָּבָר אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְיָ
לְאַבְרָהָם. (שְׁמוֹת כ) כִּפֹּד אֶת אֲבִיהָ, בְּרֹא דְנִצְחָא דְאַחִיד בָּהּ מִשָּׁה וְיִנְיָק לָהּ. דְּהָא מִשָּׁה
הָיָה מוֹקִיר לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּאוֹרֵייתָא.

תרגום לעברית

בא וראה, כאשר רצו ישראל לכבש לארץ כנען, הקיפו אותה ששה ימים, (פעם) אחת
בכל יום, כנגד אותם צדיקי אמת שעליהם עומד העולם, וביום השביעי שבע פעמים
כנגד יום השבת, שהוא כנגד הצדיק שהוא זן להם ומקים אותם, שכתוב (משלי ט)

הַצִּבָּה עֲמוּדֶיהָ שִׁבְעָה, וְכָתוּב (שם י') וְצִדִּיק יִסּוּד עוֹלָם, הוּא יִסּוּד וְעֶקֶר שֶׁל כָּל אֱלֹהֵי הַצִּדִּיקִים. וְאִם לֹא זְכוּתָם שֶׁל הַצִּדִּיקִים, לֹא הָיוּ יְכוּלִים לְכַבֵּשׁ אוֹתָהּ. זֶהוּ שִׁכְתוּב (דְּבָרִים ט') לֹא בִצְדָקָתָהּ וּבִישָׁר לְבָבָהּ וְגו' וּלְמַעַן הָקִים אֶת הַדָּבָר אֲשֶׁר נִשְׁבַּע ה' לְאַבְרָהָם. כִּבֵּד אֶת אָבִיךָ (שְׁמוֹת כ'), בְּסוּד שֶׁל הַנֶּצַח שְׁאַחֲזוּ בָּהּ מֹשֶׁה וּמִשְׁפִּיעַ לָהּ. שְׁהָרִי מֹשֶׁה הָיָה מְכַבֵּד לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בַּתּוֹרָה.

טקסט הזוהר

תָּא חַזִּי, אִי לָאו אֲוִרִייתָא דְאַתִּי הֵיבַת עַל יְדֵי דְמֹשֶׁה נְבִיאָה רַבָּה, לָא הָווּ יִדְעִין בְּנֵי נָשָׂא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְלֹא הָווּ מוֹקְרִין לֵיהּ. דִּהָא עַל יְדָא דְאֲוִרִייתָא אוּלִיף בְּרַ נָשׁ פּוֹלְחָנָא דְמֵאֲרִיָּה וְאוֹקִיר לֵיהּ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וּבְגִין כֶּה כִּבֵּד אֶת אָבִיךָ, לְקַבְּלִיהּ דְמֹשֶׁה אִיהוּ.

תרגום לעברית

בֹּא וּרְאֵה, אִם לֹא הַתּוֹרָה שֶׁנִּתְּנָה עַל יְדֵי שֶׁל מֹשֶׁה הַנְּבִיא הַגָּדוֹל, לֹא הָיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי אָדָם לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְלֹא הָיוּ מְכַבְּדִים אוֹתוֹ, שְׁהָרִי עַל יְדֵי הַתּוֹרָה לוֹמֵד בֶּן אָדָם עֲבוֹדַת קוֹנוֹ וּמְכַבֵּד אוֹתוֹ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. וּמִפְּנֵי כֵן כִּבֵּד אֶת אָבִיךָ הוּא כְּנֶגֶד מֹשֶׁה.

טקסט הזוהר

דְּבַר אַחֵר, כִּבֵּד אֶת אָבִיךָ, דָּא תּוֹרָה שֶׁכְּתֹב. וְאֵת אִמָּהּ, דָּא תּוֹרָה שֶׁבָּעַל פֶּה. דְּכַמָּה דְּאָבָא יְהִיב שְׁפַע לְאִמָּא, הֵכִי נָמִי תּוֹרָה שֶׁכְּתֹב יְהִיב שְׁפַע לְתּוֹרָה שֶׁבָּעַל פֶּה. לֹא תִרְצָח לְקַבֵּל דִּרְגָּא דְהוּ"ד דְאַחִיד בָּהּ אֶהְרֹן וּבְגִין כֶּה לֹא תִרְצָח. בְּגִין דְּכַד קִטְלִין לֵיהּ לְבַר נָשׁ, הֵהוּא זִינָא וְהוּ"ד עֵילָא דְעֵלְיָה נִטְלִין מִנִּיהּ. הֵדָּא הוּא דְכָתִיב (דְּנִיָּאל י') וְהוּדִי נִהַפֵּה עָלַי וְגו' וּבְגִין כֶּה אֲזַהֵר לֹון קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְבְנֵי נָשָׂא, דֵּהֵהוּא שׁוֹפְרָא עֵילָא דִּיהִיב עֲלִיהוֹן דְּלֹא יִטְלוֹן לֵיהּ מְנַהוֹן וְאִיהוּ נָמִי רָזָא דְשִׁלְמָא. וּבְגִין כֶּה קָאִים

אַהֲרֹן לְכַפֵּרָא וּלְנִכְסָא נְכֶסֶת קוֹדֶשִׁין, וְעַל פּוּמִיָּה כִּפָּר לְעַמָּה יִשְׂרָאֵל. לֹא תִנָּאף בְּרֹזָא דְצַדִּיק דְאַחִיד בָּהּ מֵאֵן דְאַחִיד בָּהּ, וְאִיהוּ רֹזָא דְחֻכְמָתָא. דְּהָא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל לֹא אֶתְחַבְּרַת אֱלָא בְּהֵהוּא דְחֻזִּי לִיהּ בִּיסוּדָא דְעֻלְמָא וְצַדִּיק יְסוּד עוֹלָם.

תרגום לעברית

דְּבַר אַחֵר כְּפִד אֶת אָבִיךָ - זו תוֹרָה שֶׁבְּכֶתֶב. וְאֵת אִמָּךְ - זו תוֹרָה שֶׁבַּעַל פֶּה. שְׁכֵמוּ שְׂאֵבָא נוֹתֵן שְׁפַע לְאִמָּא, כֹּךְ גַּם הַתּוֹרָה שֶׁבְּכֶתֶב נוֹתֶנֶת שְׁפַע לְתוֹרָה שֶׁבַּעַל פֶּה. לֹא תִרְצַח - כְּנֶגֶד דְּרָגָה שֶׁל הַהוּ"ד שְׂאֵחוּז בָּהּ אַהֲרֹן, וּמִשּׁוּם כֹּךְ לֹא תִרְצַח. מִשּׁוּם שֶׁכָּאֲשֶׁר הוֹרְגִים לוֹ לְבֵן אָדָם, אוֹתוֹ זִיו וְהוּד עֲלִיּוֹן שְׁעֲלִיו לּוֹקָחִים מִמֶּנּוּ. זֶהוּ שְׁכָתוּב (דְּנִיָּאל י') וְהוּדִי נִהַפֵּךְ עָלַי וְגו', וּמִשּׁוּם כֹּךְ מְזַהֵר לָהֶם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבִנֵּי אָדָם, שְׂאוֹתוֹ יְפִי עֲלִיּוֹן שְׁנֵתֵן עֲלֵיהֶם, שְׁלֹא יִקְחוּ אוֹתוֹ מֵהֶם, וְהוּא גַּם כֵּן סוּד הַשְּׁלוֹם. וּמִשּׁוּם כֹּךְ עוֹמֵד אַהֲרֹן לְכַפֵּר וּלְשַׁחֵט שְׁחִיטַת קֹדֶשִׁים, וְעַל פִּיו כִּפָּר לְעַמָּה יִשְׂרָאֵל. לֹא תִנָּאף - בְּסוּד שֶׁל צַדִּיק שְׂאֵחוּז בָּהּ מִי שְׂאֵחוּז בָּהּ, וְהוּא סוּד שֶׁל הַחֻכְמָה, שְׁהֵרִי כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל לֹא מִתְחַבְּרַת אֱלָא בְּאוֹתוֹ שְׂרָאוּי לוֹ בִּיסוּד שֶׁל הָעוֹלָם - וְצַדִּיק יְסוּד עוֹלָם.

טקסט הזהור

דְּבַר אַחֵר, הָכִי אוֹלִיפְנָא בְּרֹזָא דְמַהִימְנוּתָא, כְּפִ"ד, לְקַבֵּל כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. לֹא תִרְצַח, לְקַבֵּל דְּרָגָא דְנֶצַח. לֹא תִנָּאף, לְקַבֵּל דְּרָגָא דְהוּ"ד. דְּבַר אַחֵר, כְּפִד לְקַבֵּל (בְּרֵאשִׁית א') יְהִי מְאוּרוֹת דְּעוֹבְדָא דְבְּרֵאשִׁית. לֹא תִרְצַח לְקַבֵּל (בְּרֵאשִׁית א') יִשְׂרָצוּ הַמִּים שְׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה, בְּגִין כֹּךְ נֶפֶשׁ חַיָּה לֹא תִקְטוּל. לֹא תִנָּאף לְקַבֵּל (בְּרֵאשִׁית א') תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ, בְּגִין כֹּךְ לֹא תִנָּאף בְּאַתְתָּא דְלֹאוּ מִינָהּ, דְלֹאוּ אִיהִי בֵּת זִוְגָה.

תרגום לעברית

דְּבַר אַחֵר, כֹּךְ לְמִדְנּוּ בְּסוּד הָאִמּוּנָה, כְּפִ"ד - כְּנֶגֶד כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. לֹא תִרְצַח - כְּנֶגֶד דְּרָגַת הַנֶּצֶח. לֹא תִנָּאף - כְּנֶגֶד דְּרָגַת הַהוּ"ד. דְּבַר אַחֵר, כְּפִד - כְּנֶגֶד (בְּרֵאשִׁית א') יְהִי מְאוּרַת שֶׁל מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית. לֹא תִרְצַח - כְּנֶגֶד (שם) יִשְׂרָצוּ הַמִּים שְׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה, מִשּׁוּם

כָּה נֶפֶשׁ חַיָּה לֹא תִרְצַח. לֹא תִנָּאֵף - כְּנָגֵד (שם) תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ, מִשּׁוּם כָּה
לֹא תִנָּאֵף בְּאִשָּׁה שְׂלֵא מִינָהּ, שֶׁהִיא לֹא בֵּת זִוְגָהּ.

טקסט הזוהר

דְּבַר אַחֵר, הוּא סִיּוּמָא דְּעֵשֶׂר אַמְיָרָן דְּאוֹרֵייתָא, לְקַבֵּל עֵתִיקָא דְּעֵתִיקִין רִאשִׁיתָא דְּכָלָא,
לְאַחַדָּא סוּפָא בְּרִישָׁא, לְמַהּוֹי כָּלָא חֵד. וְהָא דִּלָּא שְׁאֲרִי בָּהּ בְּקַדְמִיתָא, לְאוּלְפָא רְזָא
עִילָאָה עַד אֵן אֲתֵר אֲתִייהִיבֵת לִיה רְשׁוּתָא לְמַשָּׁה, וּמֵאֵן אֲתֵר קַבִּיל אוֹרֵייתָא מְזַעִיר
אַנְפִּין. אָמַר ז' אַמְיָרָן, לְקַבֵּל ז' דְּרָגִין עֲלָאִין דְּרִמְיָזִין בְּקִרְאָה לָהּ יִי הַגְדוּלָה וְגו' וְעַד הֵהוּא
אֲתֵר אֲסִתְּכָל מַשָּׁה דְּכֻתִּיב (מִקְרָא זֶה כְּתוּמֹנְתוֹ לֹא נִמְצָא בְּתוֹרָה, וְרָאָה שְׁמוֹת ל' ג' י"א
וּדְבָרִים ל' ד' י') פָּנִים בְּפָנִים דְּבַר יִי עִם מַשָּׁה. פָּנִים דָּא בְּרָא קִדִּישָׁא, בְּפָנִים דָּא בְּרִיתָא.
פָּנִים דָּא בְּרִית, בְּפָנִים דָּא אַרְוֹן. וְכִיּוֹן דְּאֲתַחֲבְרוּ, דְּבַר יִי. וּמֵאֵן אִינוֹן, שְׁבַעָה אַמְיָרָן.
דְּאִינוֹן (וְאִינוֹן) ג' דְּרָגִין עֲלָאִין דְּעֵתִיקָא קִדִּישָׁא, אֲתַאֲמְרוּ לְקַבֵּלִיהוֹן ג' אַמְיָרָן בְּתִרְאִין
וְסִלִּיקוּ מִתַּתָּא לְעִילָא.

תרגום לעברית

דְּבַר אַחֵר - הוּא סִיּוּמָא שֶׁל עֲשָׂרָה דְּבָרוֹת הַתּוֹרָה, כְּנָגֵד עֵתִיק הָעֵתִיקִים רִאשִׁית הַכָּל,
לְחֹבֵר סוּף בְּרִישָׁא, לְהִיּוֹת הַכָּל אֶחָד. וְזֶה שְׂלֵא הַתְּחִיל בָּהֶם בְּהַתְּחִלָּה לְלַמֵּד סוּד עֲלִיוֹן
עַד אֵיזָה מְקוֹם נִתְּנָה לוֹ רְשׁוּת לְמַשָּׁה, וּמֵאִיזָה מְקוֹם קַבֵּל תּוֹרָה מְזַעִיר אַנְפִּין, אָמַר
שְׁבַעָה דְּבָרוֹת, כְּנָגֵד שְׁבַע מַדְרָגוֹת עֲלִיוֹנוֹת שְׁרִמּוּזוֹת בְּפָסוּק לָהּ ה' הַגְדוּלָה וְגו', וְעַד
הַמְּקוֹם הַהוּא הִסְתַּכַּל מַשָּׁה, שֶׁכָּתוּב פָּנִים בְּפָנִים דְּבַר ה' עִם מַשָּׁה. פָּנִים - זֶה בֵּין
הַקְדוּשׁ. בְּפָנִים - זֶה הַבֵּת. פָּנִים - זֶה הַבְּרִית, בְּפָנִים - זֶה הָאֶרֶץ. וְכִיּוֹן שֶׁהִתְחַבְּרוּ, דְּבַר
ה'. וּמִי אֵלּוּ? שְׁבַעָה הַדְּבָרוֹת. שְׂאֵלוֹ (וְהֵן) שְׁלֹשׁ מַדְרָגוֹת עֲלִיוֹנוֹת שֶׁל הָעֵתִיק הַקְדוּשׁ,
נֶאֱמָרוּ כְּנָגֵדן שְׁלֹשָׁה דְּבָרוֹת אַחֲרוֹנִים וְעוֹלָם מִמַּטָּה לְמַעְלָה.

לא תגנוב, לקבל אימא עילאה בינה דינקא מחכמה, ומאן דאית ביה בינה, אקרי מבין דבר מתוך דבר, כמאן דגניב ונסיב מה דאית בלבא דחכם דאוליה ליה חכמתא. ואורייתא דאף על גב דאשתרי לגביה בינה לינקא מחכמה, גניבה אית מסטרא אחרא דאסיר, ואמר לא תגנוב סתם.

תרגום לעברית

לא תגנב - כנגד אמא עליונה, בינה, שיונקת מחכמה. ומי שיש בו בינה, נקרא מבין דבר מתוך דבר, כמי שגונב ולוקח מה שיש בלבו של החכם שלמד אותו חכמה. והתורה, אף על גב שהתירה אצל הבינה לינק מהחכמה, גנבה יש מהצד האחר שאסור, ואמר לא תגנב - סתם.

טקסט הזוהר

לא תענה ברעך, לקבל דרגא עילאה דחכמתא דהא בר נש לא יכיל לאתבא פתגם, אלא בגין דרגא דרוחא עילאה דחכמתא דאית ביה. הדא הוא דכתיב (איוב ט'ו) החכם יענה דעת רוח. ואף על גב דהאי ענייה דאיהו עני, אית ביה קיומא דעלמא וסיועא לעלמא למנדע למאריה, ואיהו ברזא דמהימנותא. אית עניה מסטרא אחרא דאסיר. הדא הוא דכתיב, לא תענה וגו'.

תרגום לעברית

לא תענה ברעך - כנגד מדרגה עליונה של החכמה, שהרי בן אדם לא יכול להשיב דבר אלא משום מדרגה של רוח עליונה של החכמה שיש בו. זהו שכתוב (איוב טו) החכם יענה דעת רוח. ואף על גב שזו עניה, שהוא עונה, יש בזה העמדת העולם ועזרה לעולם לדעת לקונו, והוא בסוד האמונה. ויש עניה מצד האחר שאסור, זהו שכתוב לא תענה וגו'.

לא תחמוד, לקבל דרגא סתימא עילא דכל מחשכן ביה תליין, ולית בעלמא דינדע
 ההוא דרגא, בגין דאיהו סתימא דסתימין. וכד סליק במחשבה עילא טמירא, ברא
 עלמא עילא ועלמא תתא ברגעא חדא חדא הוא דכתיב (ישעיה מ'ח) יעמדו יחדו,
 והיה מחשבה סתימא. ובר נש אית ליה מחשבה סתימא, דלית דינדע בה אלא
 קודשא בריך הוא בלחודו. ויהבה ביה בבר נש למחשב מילין דאורייתא, מילין
 דמצוה. בגין (דהיה) דההוא מחשבה עילא נגדא מבויעין דילה לאתרא דחכמתא ולא
 אתפרש כלל.

תרגום לעברית

לא תחמד - כנגד מדרגה סתומה עליונה שכל המחשבות בה תלויות, ואין בעולם שידע
 המדרגה ההיא, משום שהוא סתום הסתומים. וכאשר עלה במחשבה עליונה נסתרת,
 ברא עולם העליון ועולם התחתון ברגע אחד, זהו שכתוב (ישעיה מח) יעמדו יחדו,
 והיה מחשבה סתומה. וכן אדם יש לו מחשבה סתומה, שאין שידע בה אלא הקדוש
 ברוך הוא בעצמו, ונותן בו כפי אדם לחשב דברי תורה, דברי מצוה, כדי (שאותה)
 שאותה מחשבה עליונה תמשיך נביעות שלה למקום החכמה ולא יפרד כלל.

טקסט הזוהר

ומהאי חכמתא עילא נפקת תורה ונגיד שקיותה עד ההוא אתרא דחכמה תתא
 דאקרי מצוה. ועל דא מאן דחשיב למעבד מצוה כאילו עשא, בגין דגרים למיתי
 ספוקא דברכאן מההיא מחשבה עילא עד אתר דאקרי מצוה. וכאילו עשא, כמה
 דאת אמר, (במדבר ט"ו) ועשיתם אותם. ומחשבה דא רישא דכולא ואף על גב
 דבסטרא דמחשבה עילא אתיהיב ליה רשותא למלין דמצוה מילין, דלאו מצוה
 אסירין, חדא הוא דכתיב לא תחמוד.

ומזו החכמה העליונה יוצאת תורה, ונמשך השפע שלה עד המקום שהוא של החכמה התחתונה שנקראת מצוה. ועל זה מי שחושב לעשות מצוה, כאלו עשה, משום שגורם להביא שפע של ברכות מהמחשבה העליונה ההיא עד מקום שנקרא מצוה. וכאלו עשה, כמו שנאמר (כמדבר טו) ועשיתם אתם. ומחשבה זו ראש של הכל. ואף על גב שמצד המחשבה העליונה נתן לו רשות לדברים של מצוה, דברים שאינם של מצוה אסורים. זהו שכתוב לא תחמד.

טקסט הזהר

ותא חזי, מאי טעמא כולוהו אמירן לקבל כל כתרא וכתרא, מצות עשה באתרא דחזי ליה ומצות לא תעשה באתרא דחזי ליה. ואינון תלתא בתראי אינון לא תעשה מכללא דעשה, כדאוקימנא בכלהו. אף על גב דהאי שרי, האי אסיר. בגין דאינון לקבל עתיקא דעתיקין דחסד ורחמים גדולים תליין ביה ולא אתחזי אלא למצות עשה. בגין כן דייק מנייהו דלא יתפגי בר נש (כהן גדול) לסטרא אחרא ורשים להו במצות לא תעשה ואזהר לון לבני נשא בלאו, על האי אמירה בתראה, דאיהי כללא דאורייתא.

תרגום לעברית

ובא ראה, מה טעם כל הדברות כנגד כל פתר וכתר? מצוות עשה במקום הראוי להן, ומצוות לא תעשה במקום שראוי להן. ואלו שלשה אחרונים, אלו לא תעשה מכלל עשה, כמו שבארנו בכלם. אף על גב שזה מתר - זה אסור, מפני שאלו כנגד עתיק העתיקים שחסד ורחמים גדולים תלויים בו, ולא ראויים אלא למצוות עשה. מפני כן דייק מהם שלא יפנה בן אדם (כהן גדול) לצד אחר, וסמן אותם במצוות לא תעשה והזהיר אותם לבני אדם בלאו על זה הדבר האחרון, שהיא כללות התורה.

ומאן דעבר על האי, כאילו אעבר על כל אורייתא. בגין דאיהו לעילא ראשיתא דכולא, כלא דכלא. ואי בר נש עבר על האי ואסטי מחשבתיה מאורחין דאורייתא, כדין אתדבק בסטרא אחרא דשקר, וכדין אתי לידי לא תענה ברעה וגו'. כדאשכחן גבי אחאב דחמיד פרמא דנבות וכדין אסחידו עליה שקרא. ומהאי אתי בר נש למעבר על כלהו אמירן. אבל כד איהו אזיל באורחי דאורייתא וחשיב באורייתא ובפקודוי, כדין אתפשט ההיא מחשבה בכלהו דרגין מסטרא דאמת מסטרא דמהימנותא עילאה.

תרגום לעברית

ומי שעובר על זה כאלו עבר על כל התורה, משום שהוא למעלה ראשית של הכל, כללות הכל. ואם בן אדם עבר על זה והטה מחשבתו מדרכי התורה, אז נדבק בצד האחר של שקר, ואז בא לידי לא תענה ברעה וגו', כמו שמצאנו אצל אחאב שחמד הכסף של נבות ואז העידו עליו שקר. ומכאן בא בן אדם לעבר על כל הדברות. אבל כאשר הוא הולך בדרכי התורה וחושב בתורה ובמצוותיה, אז מתפשטת המחשבה ההיא בכל המדרגות מצד האמת, מצד האמונה העליונה.

טקסט הזוהר

ותא חזי דהא געיצין כולהו אמירן דלא לאסטאה מחשבתיה ורעותיה לסטר אחרא. וכד בר נש מתדבק בהאי, כדין כלהו עלמין מתמלאן ברכאן עלאין דנגדין מעתיקא סתימא דילה: (עד כאן מההשמטות) (שמות כ) לא תרצח. לא תנאף. לא תגנב. לא. פסקא טעמא בכל הני תלת. ואי לא דפסקא טעמא, לא הוי תקונא לעלמין, ויהא אסיר לן לקטלא נפשא בעלמא, אר על גב דיעבור על אורייתא. אבל במה דפסקא טעמא, אסיר, ושרי.

ובא ראה שְׁהָרִי קְבִיעוֹת כָּל הַדְּבָרוֹת שֶׁלֹּא יִטָּה מִחֲשַׁבְתּוֹ וּרְצוֹנוֹ לַצַּד הָאֲחֵר. וְכַאֲשֶׁר בֵּן אָדָם נִדְּבֵק בָּזָה, אִזּוֹ כָּל הָעוֹלָמוֹת מִתְמַלְאִים בְּרָכוֹת עֲלִיוֹנוֹת שְׁנִמְשָׁכוֹת מֵעֲתִיקָא סְתִימָא שְׁלָה: (עד כאן מההשמטות) לֹא תִרְצֶח. לֹא תִנְאַף. לֹא תִגְנֹב. לֹא - יֵשׁ טַעַם מִפְּסִיק בְּכָל שְׁלֹשֶׁת אֵלֶּה. וְאִם לֹא הָיָה טַעַם מִפְּסִיק, לֹא הָיָה תִקּוּן לְעוֹלָמוֹת, וַיְהִי אָסוּר לָנוּ לְהִרְגַּנִּי נַפְשִׁי בְּעוֹלָם, אֵף עַל גַּב שִׁיעָבֵר עַל הַתּוֹרָה. אֲבָל בְּמָה שִׁישׁ הַפֶּסֶק טַעַם - אָסוּר וּמִתָּר.

טקסט הזוהר

לֹא תִנְאַף. אִי לָאוּ דְּפִסְקָא טַעַמָא, אָסִיר אֲפִילוּ לְאוֹלָדָא, אוּ לְמַחְדֵּי בְּאַתְתִּיהָ חֲדוּהָ דִּמְצוּהָ. וּבְמָה דְּפִסְקָא טַעַמָא, אָסִיר וְשָׂרִי.

תרגום לעברית

לֹא תִנְאַף - אִם לֹא טַעַם מִפְּסִיק, אָסוּר אֲפִילוּ לְהוֹלִיד אוּ לְשִׁמֵּחַ בְּאַשְׁתּוֹ שְׂמִיחַת מְצוּהָ, וּבְמָה שֶׁהַטַּעַם מִפְּסִיק - אָסוּר וּמִתָּר.

טקסט הזוהר

לֹא תִגְנֹב. אִי לָאוּ דְּפִסְקָא טַעַמָא, הָיָה אָסִיר אֲפִילוּ לְמַגְנֵב דְּעֵתָא דְּרַבִּיָּה בְּאוֹרֵיִיתָא. אוּ דְּעֵתָא דְּחֶכֶם, לְאַסְתַּכְּלָא בֵּיהּ. אוּ דִּינָא דְּדָאִין דִּינָא לְפּוּם טַעֲנָה, דְּאַצְטְרִיף לִיָּה לְמַגְנֵב דְּעֵתָא דְּרַמָּאָה, וּלְמַגְנֵב דְּעֵתָא דְּתִרְוּוּיָהּ, לְאַפְקָא דִּינָא לְנִהוּרָא. וּבְמָה דְּפִסְקָא טַעַמָא, אָסִיר וְשָׂרִי. (שְׁמוֹת כ) לֹא תַעֲנֶה בְּרַעַךְ עַד שָׁקֶר. הֵכָא לֹא פִסְקָא טַעַמָא, בְּגִין דְּאָסִיר הוּא כָּלָל כָּלָל. וּבְכָל מִיָּלִי דְּאוֹרֵיִיתָא, קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא רִזִּין עֲלָאִין, וְאוֹלִיף לְכַנֵּי נָשָׂא אֲרַחָא, לְאַתְתַּקְנָא בָּהּ, וּלְמַחֵךְ בָּהּ. כְּמָה דְּאַתְ אָמַר, (ישעיה מח) אָנִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ מְלַמֶּדֶךָ לְהוֹעִיל מְדָרִיכָךָ בְּדֶרֶךְ תִּלְוָה.

לא תגנב - אם לא היה טעם מפסיק, היה אסור אפילו לגנב דעת של רבו בתורה או דעת של חכם כדי להתבונן בה, או דין שדן דין לפי טענה שצריך לגנב את דעת הרמאי, ולגנב את דעת שניהם כדי להוציא את הדין לאור. ובמה שמפסיק הטעם - אסור ומתר. לא תענה ברעה עד שקר. כאן לא מפסיק טעם, משום שזה אסור כלל וכלל, ובכל דברי התורה שם הקדוש ברוך הוא סודות עליונים, ולמד בני אדם דרך להתתקן בה וללכת בה, כמו שנאמר (ישעיה מח) אני ה' אלהיך מלמדך להועיל מדריךך בדרך תלך.

טקסט הזהר

אוף הכי, (שמות כ) לא תחמד, לא פסיק טעמא כלל. ואי תימא, אפילו חמודא דאורייתא אסיר, כיון דלא פסקא. תא חזי, בכלהו עבדות אורייתא כלל, ובהאי עבדת פרט. בית רעה שדהו ועבדו וגו', בכל מיילי דעלמא. אבל אורייתא, איהי חמודת תדיר, שעשועים, גנזי חיים, ארכא דיומין, בעלמא דין ובעלמא דאתי.

תרגום לעברית

אף כאן לא תחמד, לא מפסיק טעם כלל. ואם תאמר, אפילו חמוד של התורה אסור, כיון שלא מפסיק הטעם? בא וראה, בכלם עשתה התורה כלל, ובזה עשתה פרט. בית רעה שדהו ועבדו וגו', בכל דברי העולם. אבל התורה היא תמיד חומדים אותה, שעשועים, גנזי חיים, ארך הימים, בעולם הזה ובעולם הבא.

טקסט הזהר

הני עשר אמירן דאורייתא, אינון כללא דכל פקודי אורייתא, כללא דעילא ותתא, כללא דכל עשר אמירן דבראשית. אלין אתחקקו על לוחי אבנין, וכל גנזין דהוו בהו, אתחזון לעיניהון דכלא, למנדע ולאסתכלא ברזא דתרי"ג פקודין דאורייתא דכלילן

בְּהוּ, כִּלְא אֶתְחַזִּי לְעֵינַיִן, כִּלְא אִיהוּ בְּסִכְלָתָנוּ, לְאַסְתְּכָלָא בְּלִבָּא דִּישְׂרָאֵל כְּלָהוּ, וְכִלְא
הָהּ נְהִיר לְעֵינַיָּהּ.

תרגום לעברית

עֶשֶׂר הָאֲמִירוֹת הִלְלוּ שֶׁל הַתּוֹרָה הֵן כָּלֵל שֶׁל כָּל מִצְוֹת הַתּוֹרָה, כָּלֵל שֶׁל מַעֲלָה וְשֶׁל
מַטָּה, כָּלֵל שֶׁל כָּל עֶשֶׂר הָאֲמִירוֹת שֶׁל בְּרֵאשִׁית. אֵלֶּה נִחְקְקוּ עַל לִוְחוֹת אֲבָנִים, וְכָל
הַגְּנוּזִים שֶׁהָיוּ בָּהֶם נִרְאוּ לְעֵינַי כָּל, לְדַעַת וּלְהַסְתַּכֵּל בְּסוּד שֶׁל תַּרְי"ג הַמִּצְוֹת שֶׁל
הַתּוֹרָה שֶׁכְּלוּלִים בָּהֶם, הַכֹּל נִרְאָה לְעֵינַיִם, הַכֹּל הוּא בְּתִבּוּנָה, לְהִתְבּוֹנֵן בְּלֵב שֶׁל כָּל
יִשְׂרָאֵל, וְהַכֹּל הָיָה מֵאִיר לְעֵינֵיהֶם.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (צ"ד ע"א) ◆

טקסט הזוהר

בְּהִיּוֹא שַׁעְתָּא, כָּל רְזִין דְּאוֹרֵייתָא, וְכָל רְזִין עֲלָאִין וְתַתָּאִין, לָא אַעֲדִי מִינַיָּהּ. בְּגִין
דִּיהוּ

תרגום לעברית

בְּאוֹתָהּ שַׁעָה כָּל סוּדוֹת הַתּוֹרָה וְכָל הַסּוּדוֹת הָעֲלִיּוֹנִים וְהַתַּתָּוִנִים לֹא זָזוּ מֵמָּה, מִשּׁוּם
שֶׁהָיוּ רוֹאִים עֵין בְּעֵין אֶת זֵיו כְּבוֹד רַבּוֹנָם - מַה שֶּׁלֹּא הָיָה כְּמוֹ אוֹתוֹ הַיּוֹם מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָא
הָעוֹלָם, שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הִתְגַּלָּה בְּכְבוֹדוֹ עַל הַר סִינַי.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.